

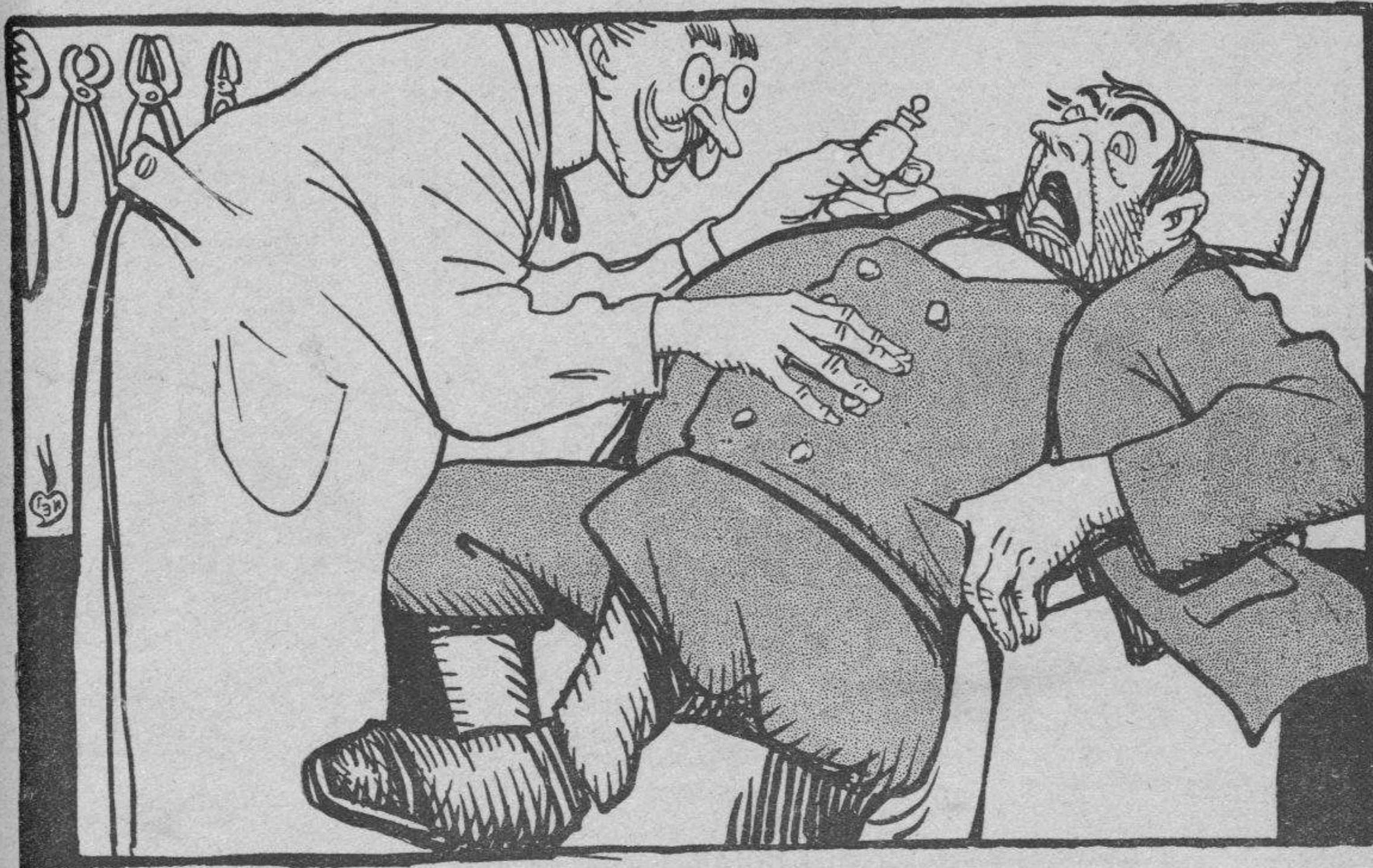
MONDIAL HUMOR

10 CTS.

Redacció i Administració: Carrer de Mallorca, 192

10 CTS.

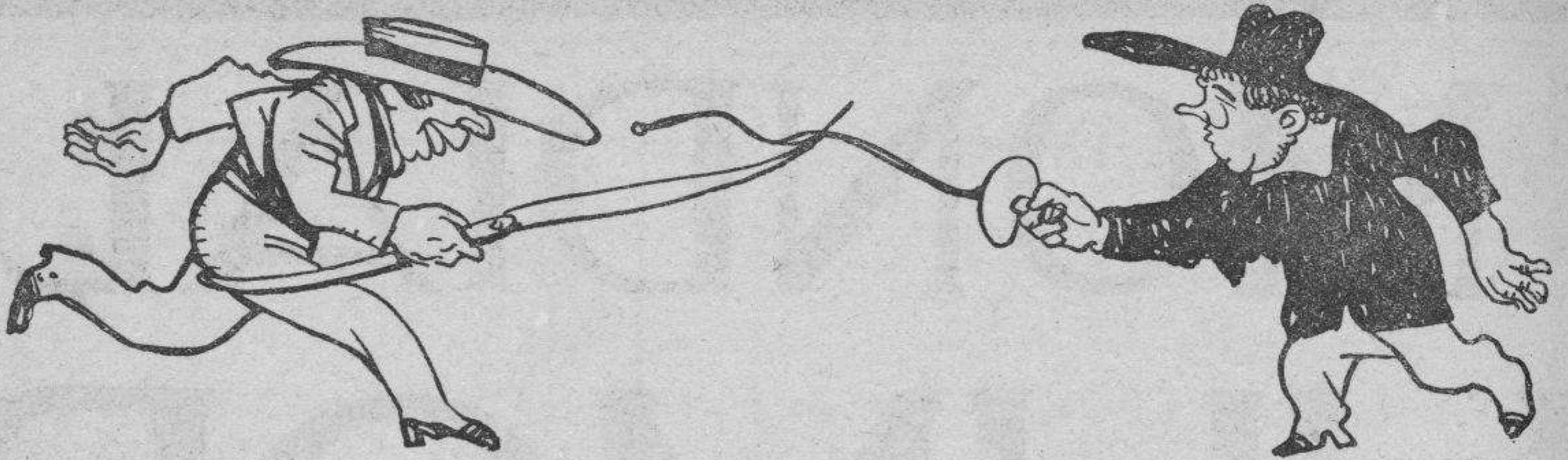
A CASA EL DENTISTA

El doctor. — Ara vaig a cloroformitzar-lo; però no's precipiti, que ja'm pagarà després de l'operació.

El pagès. — No li anava pas a pagar. Però com m'he de quedar adormit, vull saber quants quartos porto a l'armilla.

MONDIAL HUMOR

CRÒNIQUES FRÍVOLES

Un Quixot modern

Hi ha diferents maneres de poder esdevenir cèlebre un home, i com que això de la celebritat es cosa que afalaga extraordinàriament l'amor propi, i d'amor propi són pocs els que no'n tinguin, heusaquí el perquè dels mil i un enginys que ha arribat a posar en pràctica, d'ençà que'l món es món, la colla innúmera dels que aspiren a sobrepassar el nivell ordinari de llurs contemporanis, distingint-se de la generalitat en qualsevol dels ordres de l'activitat o de la ganduleria humanes.

Aixís, pera conseguir aquest objecte, hi ha qui's fa aviador, qui inventa una pomada pera curar totes les malalties i qui esquartera una dóna com si fos un pollastre, ja que qualsevolga d'aquestes gestes es prou pera merèixer, al sortat mortal que les realitzi, els honors del retrat en qualsevolga de les revistes ilustrades d'actuali-

tat que's publiquen a Espanya, lo qual constitueix el primer replà de l'escala d'aquesta gloria per tants ambicionada.

Altres n'hi ha que, perseguint el mateix objectiu per camins més afressats, se posen a escriure noveles, pronuncien discursos polítics o procuren engreixar-se pera que llur *vera efigie* pugui servir d'il·lustració als anuncis de la *Emulsión Scott* o a les *Píldoras Pink*; però ningú an aquest propòsit de conseguir la celebritat, i amb ella l'admiració dels seus congèneres, ha superat en originalitat i en gosadía a l'imponderable Eugeni Noel, qui, després del rei dels búlgars, es actualment la figura de més visu que hi ha Europa, i aquella en qui estan fites totes les mirades i plasmat tot l'interès mundial.

Perquè en el rengló de les conferencies sociològiques, que constitueixen l'especialitat d'aquest insigne periodista, són molts, certament, els qui hi han cercat celebritat, i fins alguns els qui, després de consumir moltes dotzenes de gots d'aigua amb bolado, han arribat a aconse-

A LA CACERA D'UN AUTOGRAF

— Perdoni, estimat mestre, però voldria demanar-li si fora tant amable que'm posés alguna cosa en el meu àlbum d'autògrafs. Res, total: qualsevol bestiesa, i a sota la firma de vostè.

(De *Le Pêle-Mêle*, de París)

- Ahir el vaig veure al Parc amb dues senyoretetes.
- Oh, senyoreta! res té de particular; eren les meves germanes.
- Totes dues? Aquesta sí que no passa: amb una n'hi ha prou, de germana!

(Del *Witzige Blätter*, de Berlín)

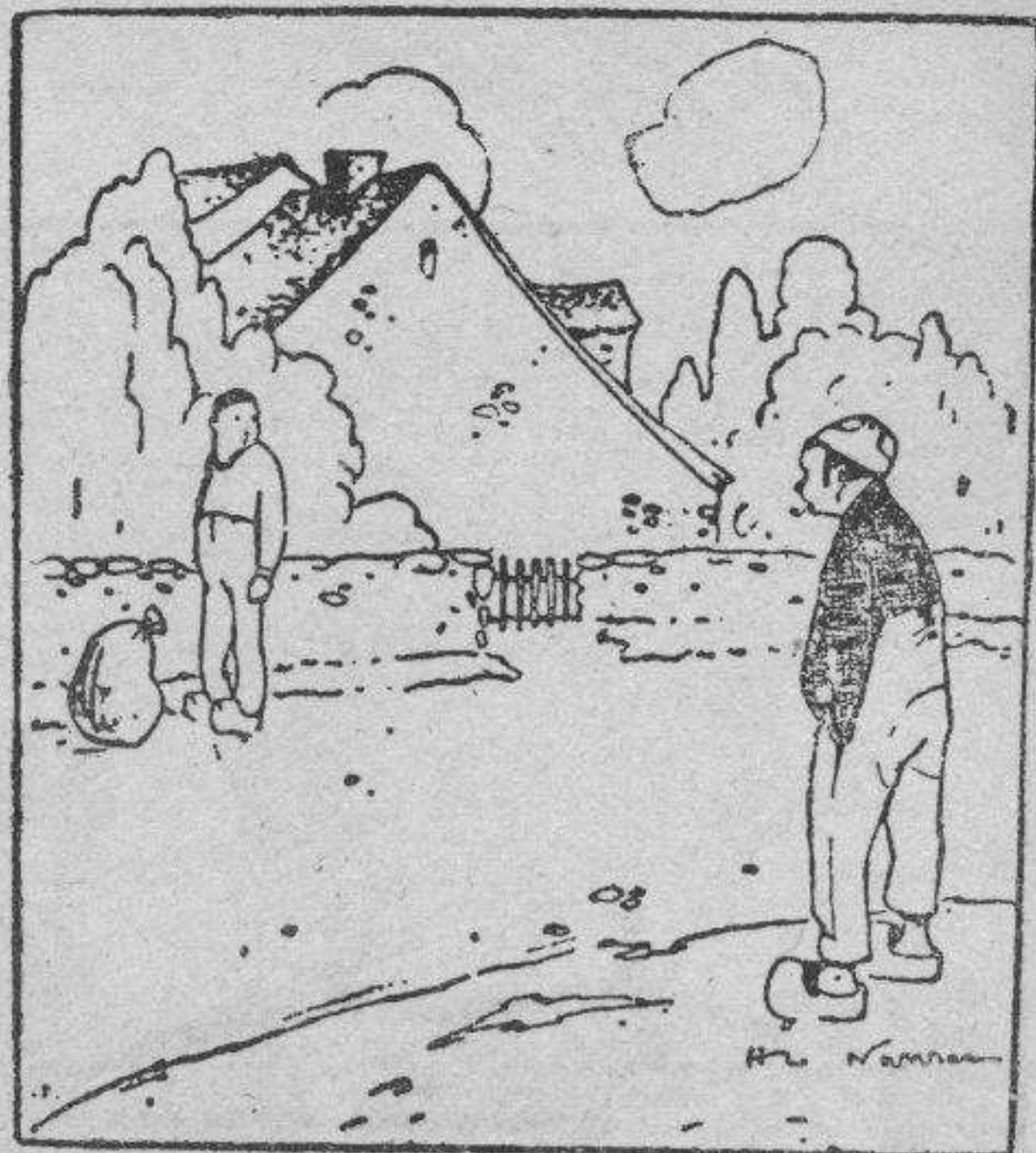
— Senyoreta: ha pensat ja a col·locar la roba del senyoret?
 — Sí.
 — Aont es?
 — Dintre del meu sac de mà.

(Del *Meggendorfer Blätter*, de Munich)

guir-la, però val a dir que ha estat usant de l'elementalísim y socorregut procediment d'afalagar les passions de llurs auditoris, de donar-los peixet, d'acomodar al pensament, a la sentimentalitat i als gustos dels oients els conceptes i les paraules de llurs disertacions y discursos.

L'èxit, aixís, pot tenir-se sempre com a segur, però confessem que no té cap gracia ni cap mèrit.

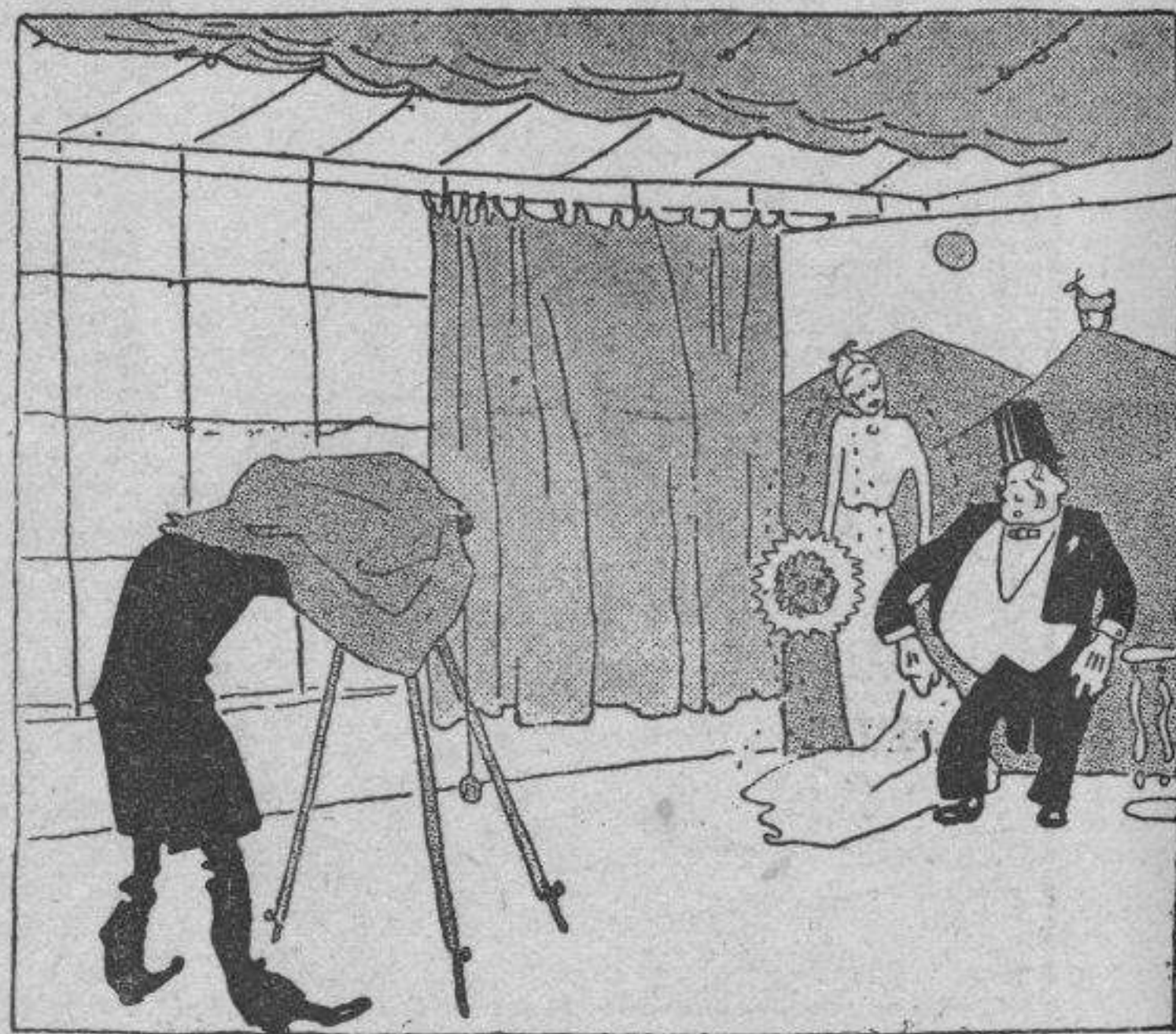
Per mica de facilitat de paraula que un hom tingui, sempre podrà comptar amb l'aplaudiment del públic si, estant aquest compost de proletaris, fa l'apologia de les reivindicacions obreres; si de productors, de les excel·lències del treball com element de riquesa pública, i si de

BONA ESCUSA

— Francesc, fes el favor d'ajudar-me a carregar el sac.
 — Oh, no puc. No veus que tinc les mans a les butxaques?

(De *Le Journal*, de París)

— No'm fassi somriure gaire estona, senyor fotògraf, perquè les botes me fan un mall...

(Del *Meggendorfer Blätter*, de Munich)

ELS GRANS IDEALS

— Jo us ho asseguro, ciutadans: en la Societat Ideal, amos i criats, obrers i burgesos, tots seran iguals, i tot el món serà ric, fins els pobres!

(Del *Pèle-Mèle*, de París)

Le Rire

LA CIENCIA MODERNA

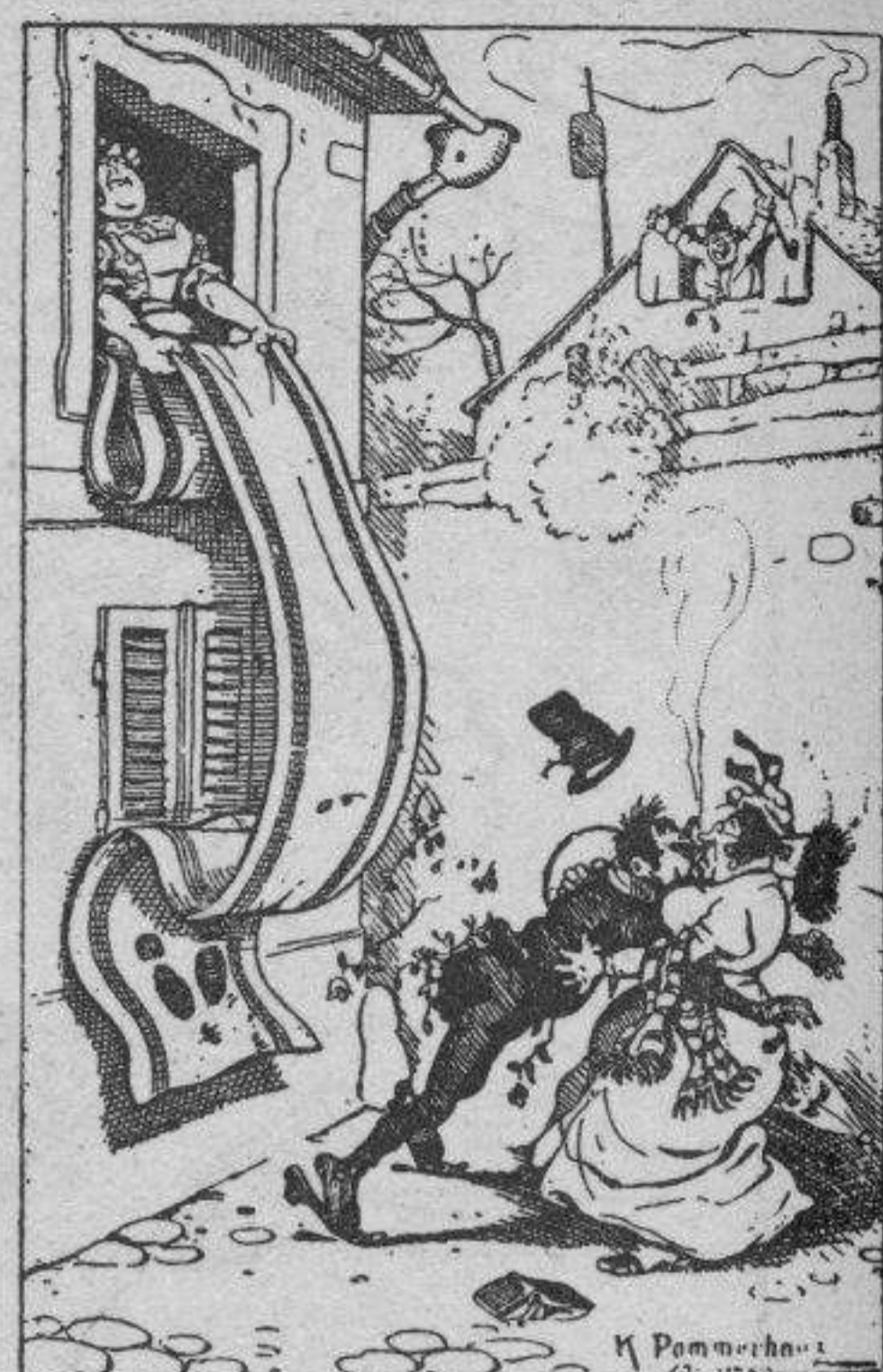
— Ara que ja puc donar per enllestit el meu procediment pera allargar la vida, ha arribat l'hora de reprendre els meus treballs sobre explosius y pòlvores de guerra. (De *Le Rire*, de París)

La senyora. — Jaume, he trobat aquesta taça esquerdada al bufet.
El criat. — No he sigut jo, senyora, perquè a mi, quan me'n cau una se'm fa a troços. (Del *Punch*, de Londres)

HISTORIA MUDA, PERO EXPRESSIVA

(Del Meggendorfer Blätter, de Munich)

contribuents, abominant de l'impost de les cèdules i de tots els tributs directes i indirectes haguts i per haver.

Però aquests fàcils successos se queden pera'ls esperits vulgars, pera les intel·ligències rudimentaries y simplistes.

L'Eugeni Noel, a qui hem aludit abans, i que es qui'ns fa parlar, fent absolut despreci d'aquests procediments, que estan a l'alcanc de tothom, esmersa el seu talent, les seves facultats oratories i els seus coneixements en ciències polítiques, morals i sociològiques d'una manera més nova i més personal.

Ell se diu: a què anar a fer doctrina als convençuts? No es lo més racional procedir en forma completament contraria? I ben imposat d'aquest principi, agafa la maleta, hi fica unes quantes mudades — no gaires, perquè pera un intel·lectual, l'anar net de roba es lo de menys, i, per altra part, l'home ja devia pressentir que'ls aconeixements l'obligarien a agafar desseguida el tren de tornada — i cap a Sevilla falta gent, a predicar als andalusos contra'l flamenquisme i les *corridas de toros*, que ve a ser lo mateix que ficar-se a la gola del llop pera criticar-li la dentadura.

I el resultat de la seva conferencia va ser el que era previst: que la disertació va acabar per pendre caràcter de controversia, i en Noel amb arguments i l'auditori amb bofetades van tenir-se-les tiesses bona estona, fins que'l conferenciant va acabar per sentir-se, si no convençut de les alegacions de la part contraria, amb una fluxió a la galta que hi tindrà mal per dies. I gracies encara que, donant proves d'una prudencia no per tardana inoportuna, va decidir-se a pendre a corre cuita l'expres cap a Madrid, sinó els sevillans haurien estat molt capaços de realitzar llur menaça de xollar-li les seves tofudes melenes decadentistes, deixant-li *pan y toros i coleta*. com a record de la famosa gesta.

I vels-hi aquí per quins procediments l'ardit Noel ha començat a cimentar la seva celebritat, i ha conseguit

que tots els diaris i revistes d'Espanya comentessin la seva odissea, publicuessin el seu retrat, d'abans de rebre i després d'haver rebut, i ponderessin la seva heroiçitat, presentant-lo — afigurin-se — com un rebrot lleítim de Don Quixot de la Manxa, que ha vingut a treure lluc en ple segle XX pera edificació de les generacions modernes, aixutes d'ideals i d'esperit cavalleresc.

I tal com el *Caballero de la Triste Figura* no va escarmentar de la seva primera aventura, sinó que d'ella va pendre-n coratge pera escometre la segona, es ben segur que'l *Caballero de las Melenas*, com ja es generalment anomenat en Noel, no donarà aquí per acabades les seves gestes, sinó que, un cop se li hagi rebaixat la inflo de la galta i li hagin posat els corresponents postijos a la dentadura, seguirà la seva campanya de regeneració per Espanya — al dir d'un periodista que l'ha entrevistat — i anirà a Catalunya a ridiculitzar l'ús del porró, a Valencia a parlar mal de les traques i a Extremadura a combatre l'afició als xoriços.

Molt discretament, en Noel no fa, per ara, extensiu el seu plan a altres regions davant de les probabilitats que hi han de que al primer intent de represa de la seva campanya hagin de tornar a casa seva els troços que d'ell ne quedin, ficats a dintre d'un cabacet.

De totes maneres, cal felicitar-nos de que a Espanya encara s'hi criin exemplars com l'Eugeni Noel, que a tant alt grau d'heroisme porta la defensa de les propies conviccions.

ARGOS

Petites curiositats

Un nou article d'exportació

Fins al present la cria de gats no havia ofert una major utilitat que la que representa la de preservar-se de les incomoditats i perjudicis que ocasionen les rates.

Aixís i tot aquest benefici estava contrarrestat moltes vegades pels inconvenients que reporta tenir a casa un d'aquests felins domèstics, que ofereixen la contra de que tant fan plat de les rates com de la cansalada viada, i francament, això ja no resulta tant del tracte, perquè, si be s'ho miren, a un lo mateix ha de tenir-li que sigui una rata o un gat qui li saquegi el rebost.

Però, aixís i tot, fins ara amb un gat, o dos tot lo més, les famílies podien fer perfectament el fet, aixís es que quan la gata els gatinava els primers mals-de-cap eren desfer-se de la prole sobrera, i en conseqüència a uns se'ls condemnava a mort sense formació de causa i dels altres se'n feia present al veí, o's regalaven al primer gitano que passés.

Aquesta previsió que hi havia de contrarrestar l'excés de gats fins havia donat origen a una indústria bastant acreditada: la d'anar a tirar gats a mar, per l'exercici de la qual no's devia pagar contribució de cap mena, tot lo mes alguna multa si el municipal sorprendia la botadura.

Antigament els gats que feien nosa solien portar-se a la Catedral, aont hi tenien una veritable canongia i constituïen una curiositat de la nostra Seu, tant atraianta com ho puguin ser els coloms pera Sant Marc de Venècia. Però fa uns quants anys que, considerant, sens dubte, que per una Catedral no vestia gaire tenir un orgue de gats, va suprimir-se la consignació que'l Capítol tenia assignada en concepte de caps de sardineta, quedant-se no més que amb els gats indispensables pera'l serviment de la santa casa.

Tot això ara ha variat: ningú, en lo successiu, pensarà ja en desfer-se dels gats: pel contrari, procurarà fomentar llur multiplicat, i els cuidarà i atindrà el mateix que si fossin conills.

La causa d'aquest nou giro que ha pres la cosa es la gran demanadiga d'existències gatines que hi ha a l'Extrem Orient, aont, segons sembla, no's troba un gat per l'amor de Deu, i aont, en canvi, i per conseqüència directa, se multipliquen les rates en termes realment alarmanants.

Això ha fet que vingués darrerament a Europa una comissió japonesa amb l'únic i exclusiu objecte de fer requissa de gats, havent-se embarcat ja cap al seu país la respectable suma de cinc-centes mil mixetes, que han estat pagades gairebé a preu de pollastres.

Ja ho saben, doncs, els que tinguin afició a agafar gats: des d'ara en endavant poden explotar el vici en profit de la seva butxaca; que l'agafen, sigui d'anís, de rom o de mistela, — els japonesos n'accepten de totes les races — doncs en lloc d'anar-lo a deixar al *cuartelillo*, com fins ara, el porten al consolat del Japó, aont se'ls pagarà a bon preu, o els tiraran escales avall, que tot podria ser.

Enquadernacions originals

El Dr. Stock-ton, de Newton (Nova Jersey), ha cedit en calitat de llegat la seva biblioteca a l'hospital de Filadelfia.

Els llibres que posseïa l'esmentat senyor formaven, en conjunt, una colecció d'obres mèdiques de les més importants dels Estats Units, però amb tot i ser ben recomanables per llur text, aquests preciosos volums, res valen si's compara amb l'importància de llur enquadernació.

Anem a dir que de llibres dels quals lo millor són les tapes, per aquí'n corren molts d'escrits, lo mateix en vers que en prosa; però no es aquest el cas de la biblioteca del doctor Stock-ton, lo qual se compendrà perfectament amb dir que la major part del seus llibres els enquadernava l'aprofitat doctor... amb la pell que extreia als seus malats bon punt els havia extès la papereta de defunció.

Aixís es que una de les esmentades obres, el *Catàleg de les ciències mèdiques*, que constitueix un volum en quart major, porta en la seva primera pàgina una nota tant interessant com la següent:

« Enquadernat amb la pell de l'espatlla d'un home que se'm va quedar als dits després de la primera recepta. »

Altre llibre no menys macàbric es l'exemplar de l'obra *Anatomia patològica*, que porta aixís mateix en la portada la següent indicació de l'aprofitat galeno: « Enquadernat en pell adobada de la pantorrilla de Maria S..., morta de consumiment a l'hospital de Filadelfia. » Era una irlandesa viuda, de 28 anys, que encara va proporcionar pell pera un *Tractat de Ginecologia*, un *Atlas anatómic* i un *Formulari terapèutic*.

Per lo que's veu, la tal irlandesa era lo que se'n diu una bona pell. Això d'haver mort consumida devia ésser, probablement, una martingala del doctor pera que, quedant-se la malalta no més que amb la pell i l'os, li fos més senzill despullar el seu cadavre de l'epidermis.

El seu procediment devia ésser: aixís que entrava a l'hospital un pacient ben pellat l'home me li devia posar tot seguit l'ull a sobre ordenant: « Dieta absoluta. Després, les receptes ja faran lo demés. »

INGENUITAT

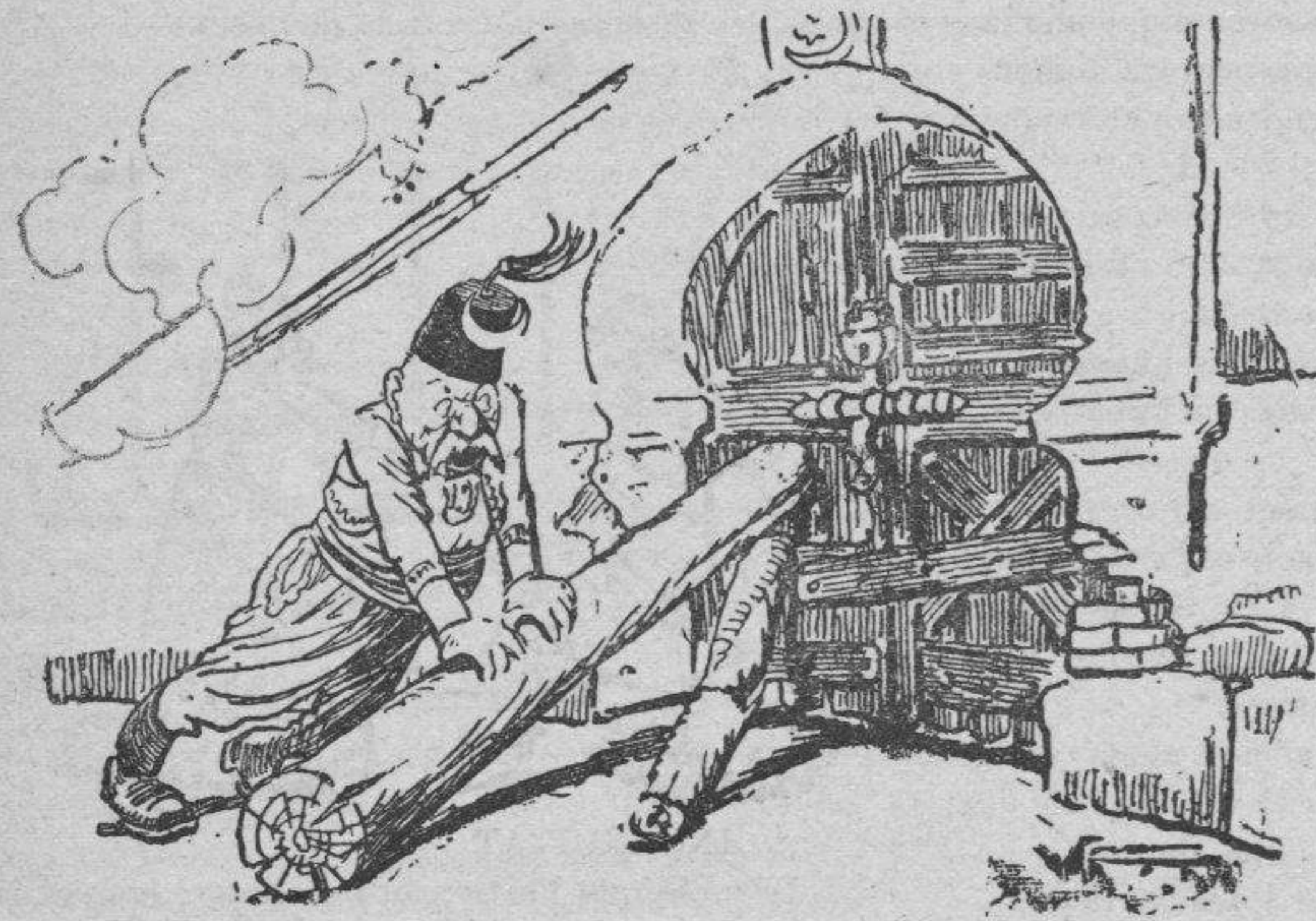
— Després que ha trencat el rellotge, encara riu?
— Oh, no es pas això el que'm fa riure, sinó el pensar que la senyora, demà, no podrà renyar-me si arribo tard de plaça.

(De *Le Rire*, de Paris)

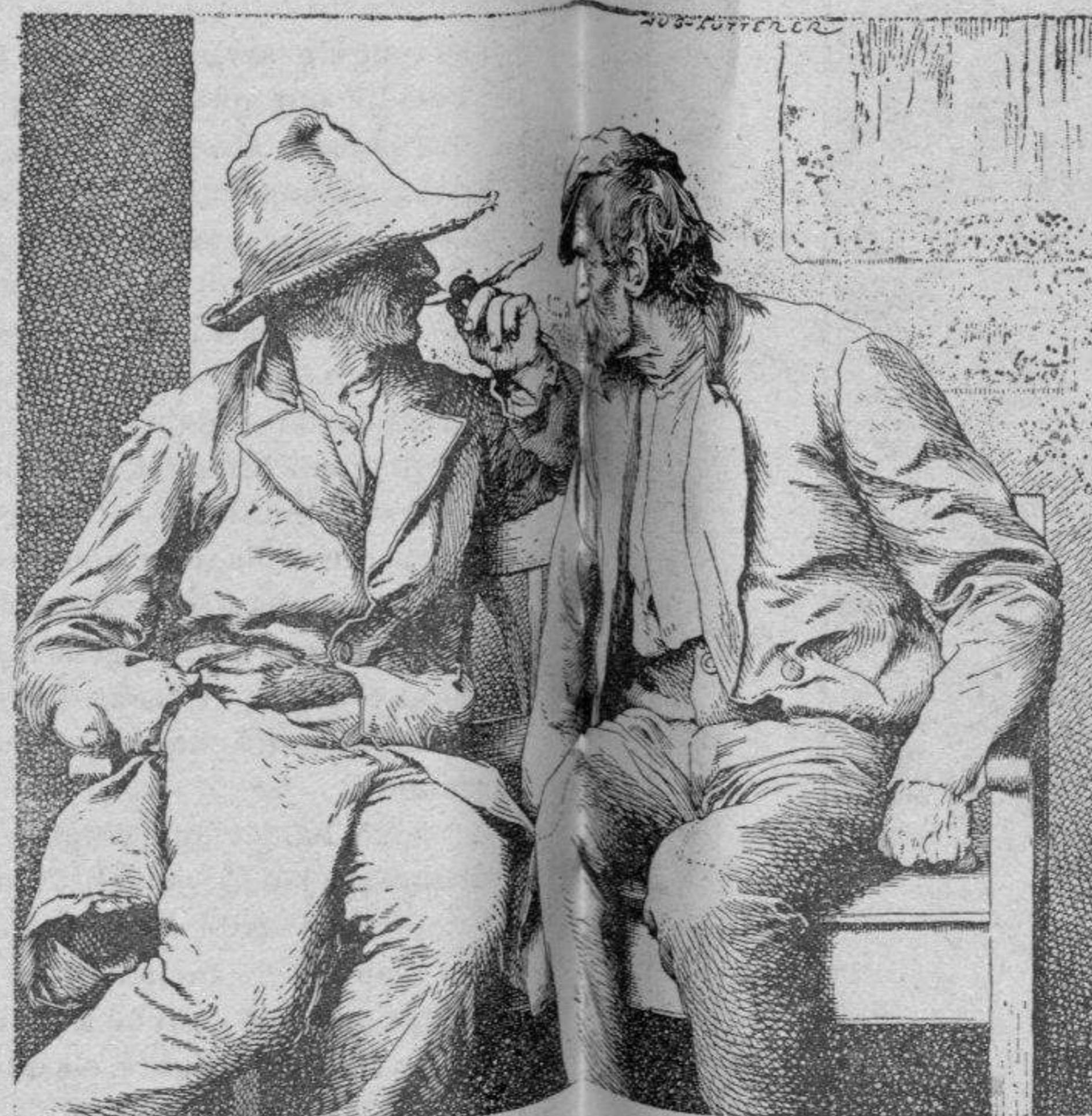
— Voldria saber si aquest anell es bo.
 — Ja ho crec! Com que el senyor que me'l va comprar encara'm deu cinquanta pessetes que falten per saldar el compte.
 (Del *Meggendorfer-Blätter*, de Munich)

L'ULTIM ESFORÇ TURC
 Barrar la sublim porta de Constantinopla.
 (Del *Heraldo de Madrid*)

SUPREMA INJURIA
 — Eh, tu..., cubista!
 (De *Le Journal*, de Paris)

— Aont heu anat aquesta tarda?
 — A l'Observatori de terratrèmols.
 — I us ha agradat?
 — Ca, es una estafa! No hi ha hagut cap terratrèmol.
 (Del *London Opinion*, de Londres)

DIAGNÓSTIC
 — Vostè pateix una afeció que farà la crisi dintre de vuit o nou dies, i si no la fa es que se li presenta en una forma irregular, en qual cas haurà d'atendre-s a les conseqüències.
 (De *Lustige Blätter*, de Berlín)

— Que teniu de fer festa perquè avui se us ha mort la dona?
 I no podia esperar fins diumenge?
 (De *Le Sourire*, de Paris)

Havia, precisament, pensat en enquadrar els números de sis anys d'una revista mèdica, a la qual estava suscrit, quan va ingressar a l'hospital que dirigia un alemany corpulentíssim.

El seu mal requeria una operació quirúrgica, però, que es cas! Qualsevol la fa malbé una pell com aquella! I res, que al cap d'uns quants dies l'home se'n va fer la

pell, que va passar, en un santiamén, a cobrir les tapes de la col·lecció de l'esmentat periòdic.

Jo no sé si els malalts que han sobreviscut al *jorní-guica* del doctor Stock-ton pensen o no, imitant la seva conducta, aprofitar el seu cutis en algun objecte d'utilitat; en la confecció de sabates, per exemple, ja que es innegable que'l tal doctor tenia la pell molt gruixuda.

PLATEA ARISTOCRATICA

El pervindre del teatre.

(Del *Lustige Blätter*, de Berlín)

BONS MOTS

BON RECURS

En Llué truca al seu criat i li diu:

- Per què no has vingut quan t'he cridat?
- Perquè no he sentit el timbre.
- Doncs be, quau no'l sentis vina a dir-m'ho i trucaré més estona.

* * *

RESPOSTA DIGNA

Un cortisà va dir al rei que un dels seus súbdits havia murmurat d'ell davant de tothom.

El rei va respondre:

- Més m'estimo que hagi murmurat de mi davant de tothom, que no pas que tothom hagués murmurat de mi davant d'ell.

* * *

LES BURLES FAN COM LES PROCESSIONS

Un home molt menut li deia a un borni:

- Cregui-m: a vostè li fa molta falta l'altre ull.
- Tots dos, tots dos, — va contestar el borni — si haig veure unes menudencies com vostè.

* * *

QUID PRO QUO

Un jove de vint anys ha hereditat una gran fortuna, consistent en accions del Banch, que va malgastant més que depressa.

- Heusaquí els inconvenients — diu en Llué a l'enterrar-se de la disbauxa — de fer massa aviat a un home amo de les seves accions.

* * *

CARITAT BEN ORDENADA

— Joanet: qui ha pres un préssec que hi havia a la cuitera?

- Jo, mamà; l'he donat a un pobre nen que tenia gana.
- Fill del meu cor! Tens uns sentiments meritíssims! Qui era aquest nen?
- Jo, mamà.

* * *

COSES DEN MUSSOLA

En Mussola s'instala en un silló de pati al teatre i deixa el seu berret en el proper.

Un concurrent se li acosta i li pregunta:

- Està ocupat aquest seient?
- Sí senyor, el reservo pera una persona que aquest vespre no podrà venir.

FILOSOFÍA PRACTICA

Un home molt agarrat s'atura davant d'un captaire i li diu:

- Aquí té cinc cèntims, pera que compregui pràcticament que'ls diners no fan la felicitat.

* * *

PER CARTA DE MASSA

La criada al seu amo:

- Vostè va dir me que a la nit deixés les estovalles a la galeria pera que se n'anessin les taques de fruita, i aixís ho he fet la nit passada.
- I han desaparegut les taques?
- No ho sé; lo que ha desaparegut són les estovalles.

* * *

MAI S'ATINA EN TOT

Negava un pres un crim que havia comès amb una arma de foc. L'indici que l'acusava consistia en haver-se trobat a casa seva una escopeta descarregada de poc.

El jutge, abans de començar l'interrogatori, va dir-li:

- Però com es que has estat tant ruc que no vas amagar l'escopeta perquè no't poguessin provar res?
- El processat, caient en el parany, va respondre:
- Es veritat! Mai s'atina en tot!

* * *

ABÚS DE TRACTAMENT

Un subjecte molt tocat i posat llegia un diari en el qual se donava compte en aquests termes de la travessia efectuada per un embaixador:

«El viatge ha estat ràpid i felicíssim. El vaixell s'ha vist constantment afavorit per vent de S. E.»

I el tal subjecte va llegir, en veu alta:

«El vaixell s'ha vist sempre afavorit per vent de Sa Excelencia.»

* * *

A LA FONDA

— Sento molt no haver vingut a dinar aquí vuit dies enrera.

- Per què, senyoret? — pregunta el cambrer.
- Perquè ara fa vuit dies aquest lluç devia ser fresquíssim!

* * *

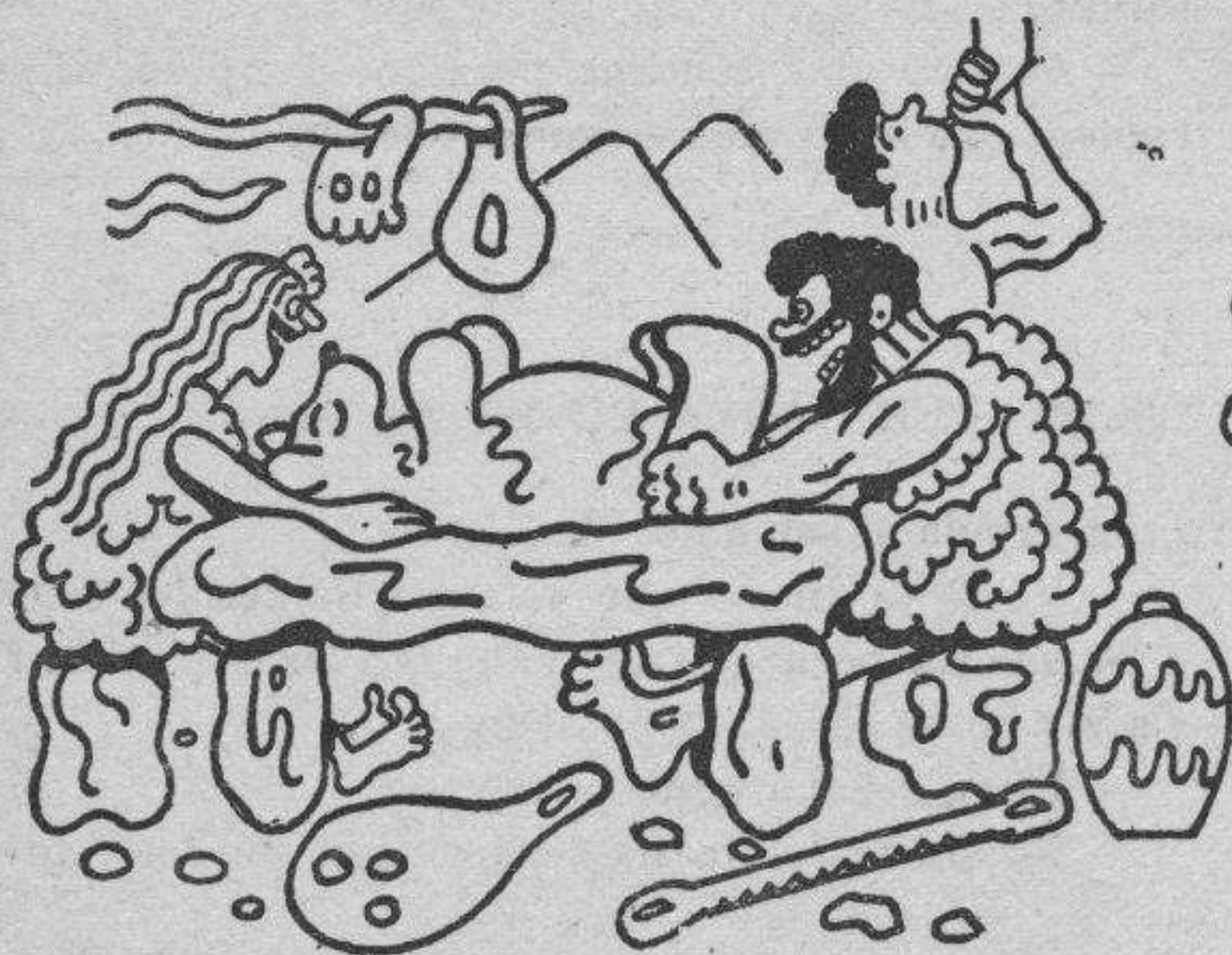
EN UN BALL

- Ah, si vostè m'hagués conegut trenta anys enrera!
- Senyora, trenta anys enrera no m'hauria causat cap emoció, perquè encara no havia nascut.

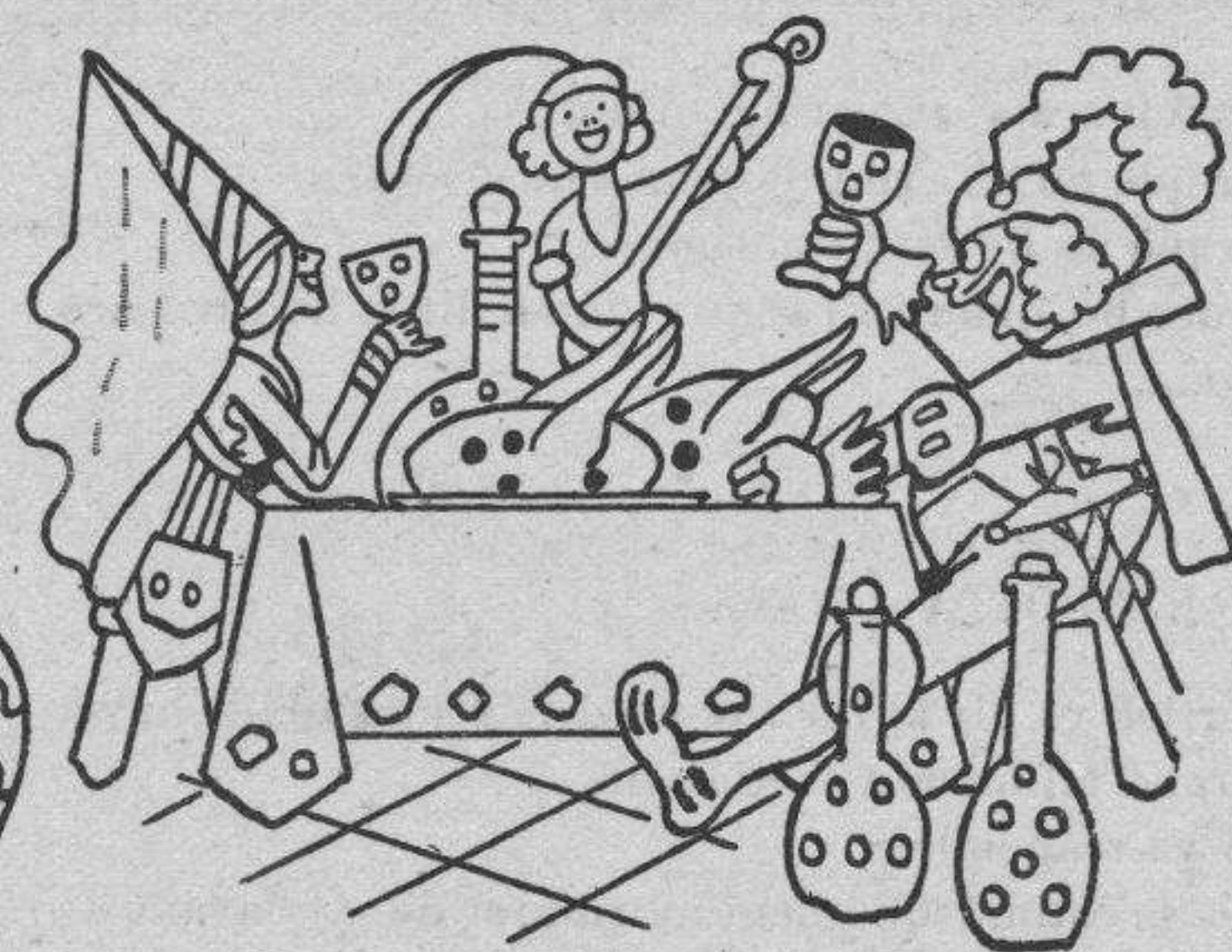

GASTRONOMÍA

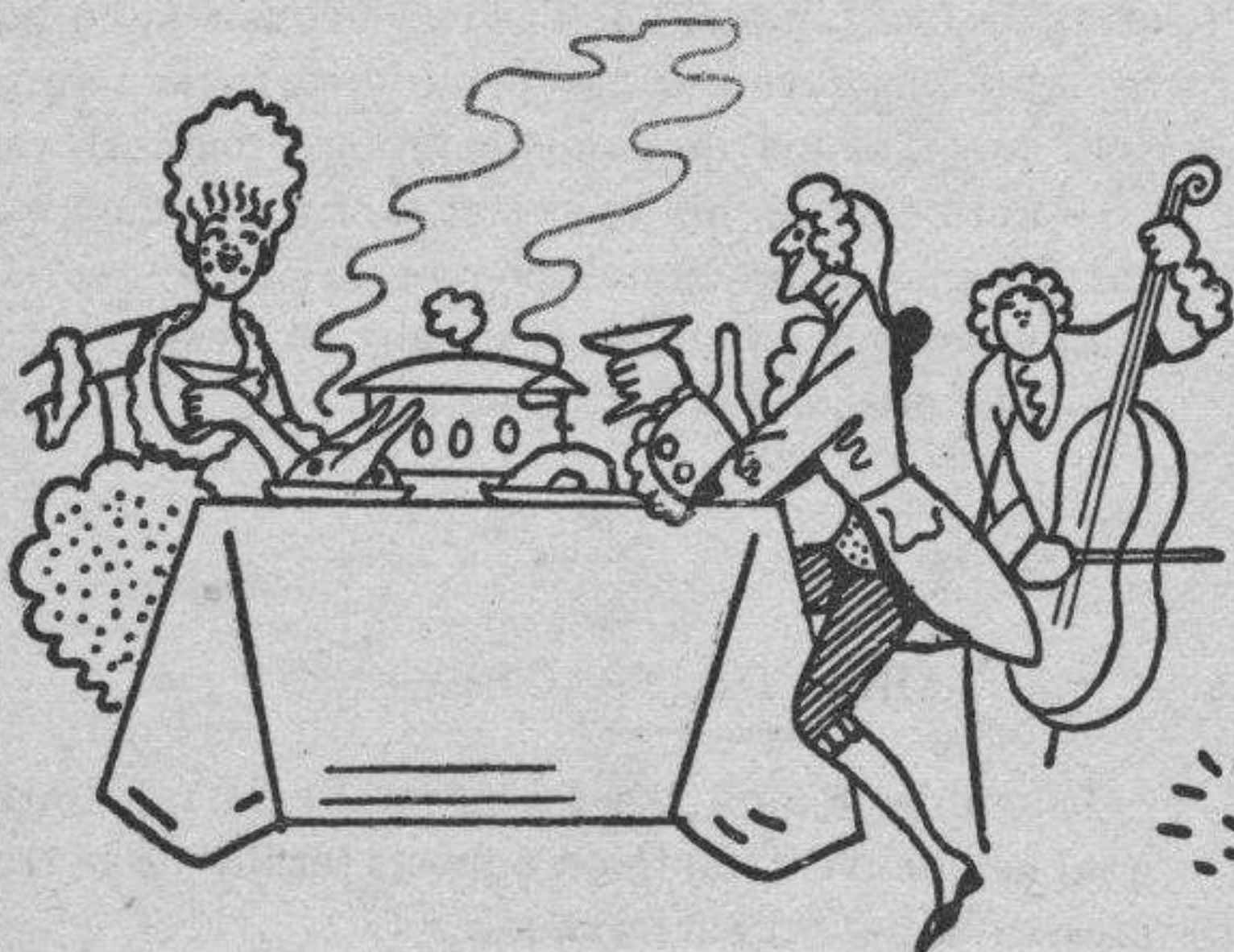
A mida que'l progrés augmenta, l'importancia dels repassos disminueix

A l'edat de pedra

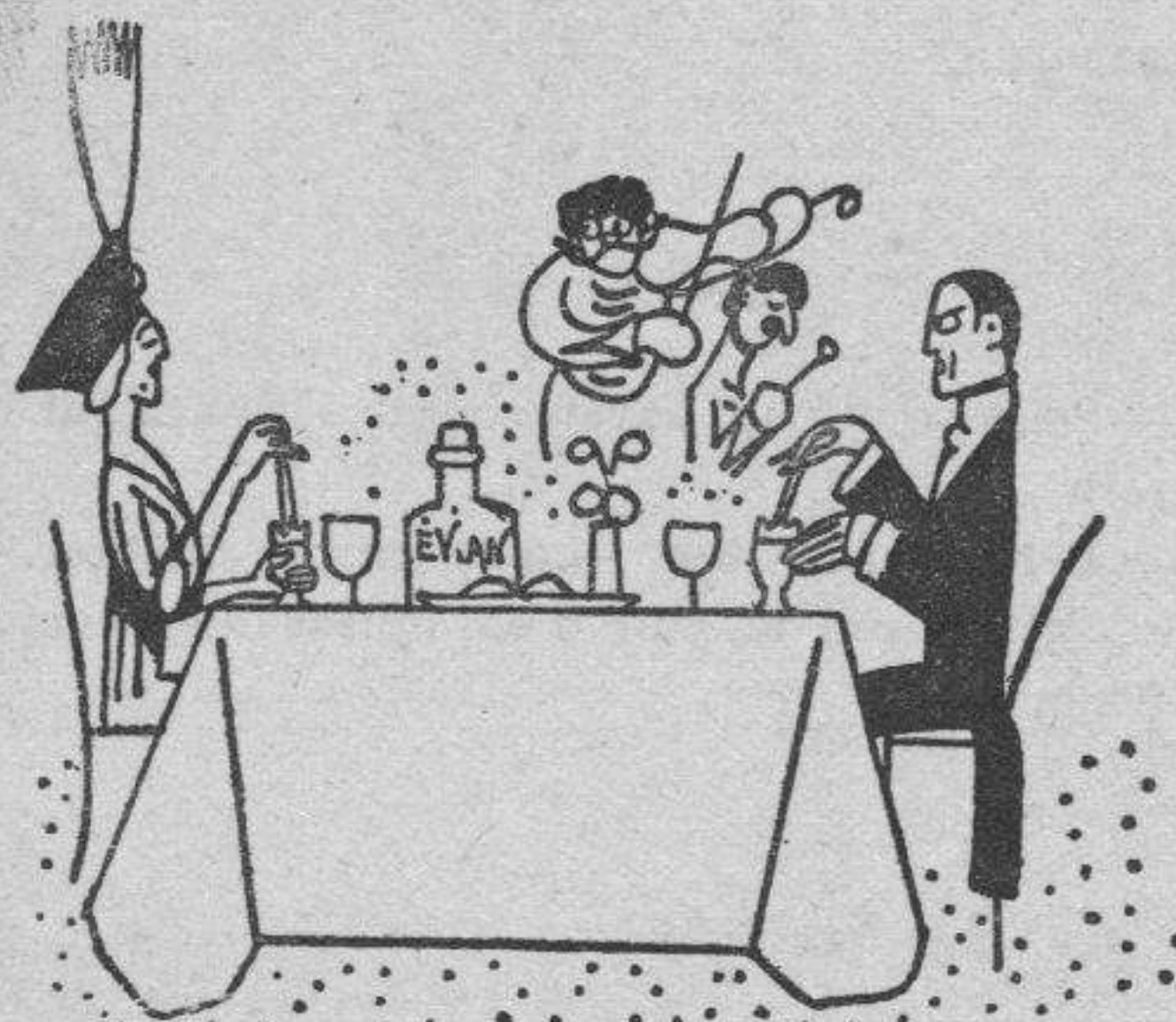
Al temps mitgeval

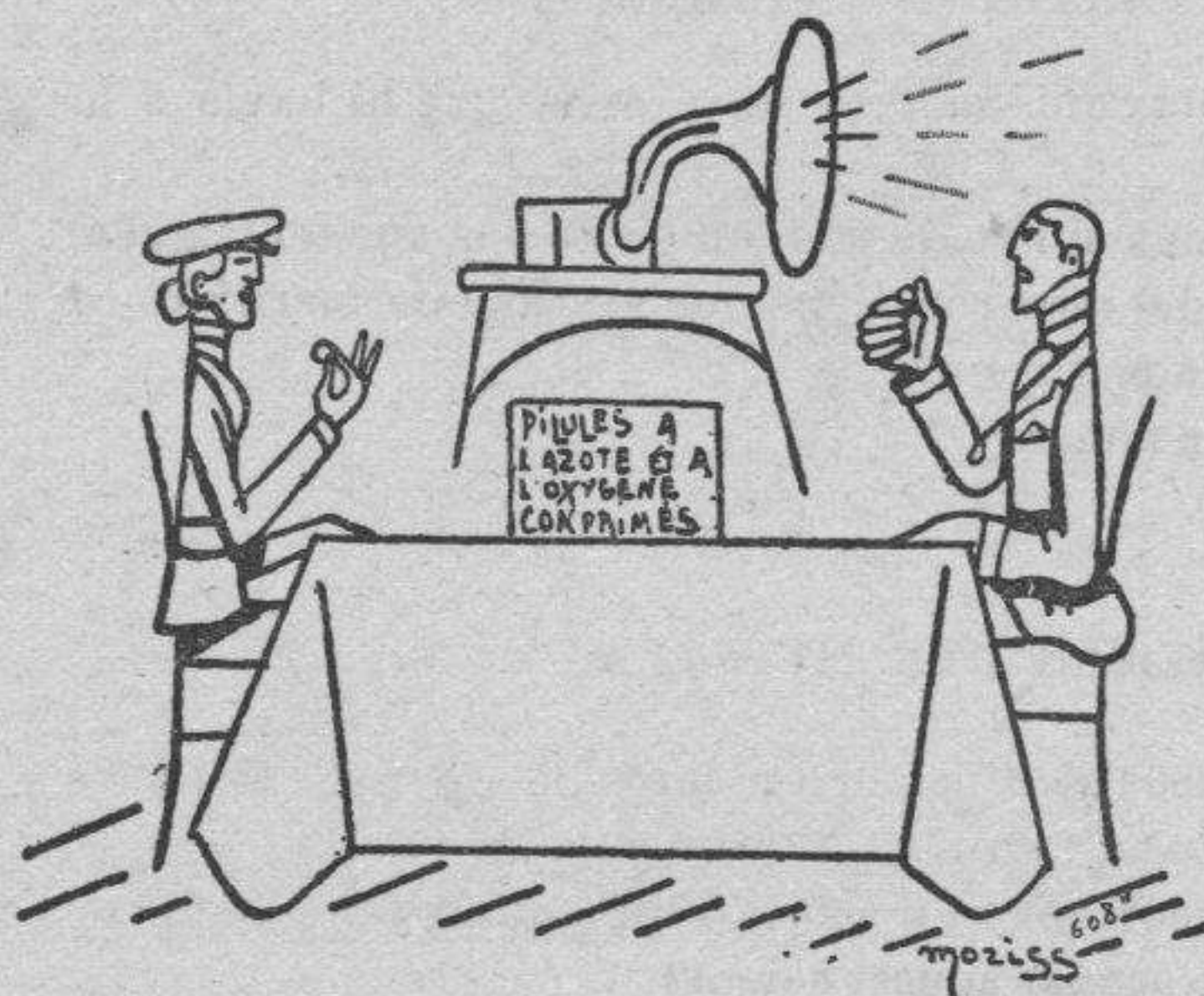
Al segle XVIII

En 1830

En 1912

En 1940

(De *Le Pêlé Mêle*, de Paris)

ELS PRÍncePS DE L'HUMOR. — *Forain* (França)

— ... En fi: jo he servit, durant dos anys, a casa d'un diputat.
— Certament, això no es pas cap recomanació.

— Aont es el llimpia-botes?
— Acaben de nomenar-lo governador.

A LA RECEPCIÓ
— Ara ja podem anar a felicitar al ministre.

Ja ha sortit!!!

BARCELONA (POCKET-BOOK)

Un magnífic llibre de butxaca
✕ amb 50 vistes de la ciutat ✕

Preu: UNA PESSETA

De venda a totes les llibreríes

Editors:

BAGUÑA Y CORNET

Mallorca, 192

Telèfon 7452

BARCELONA

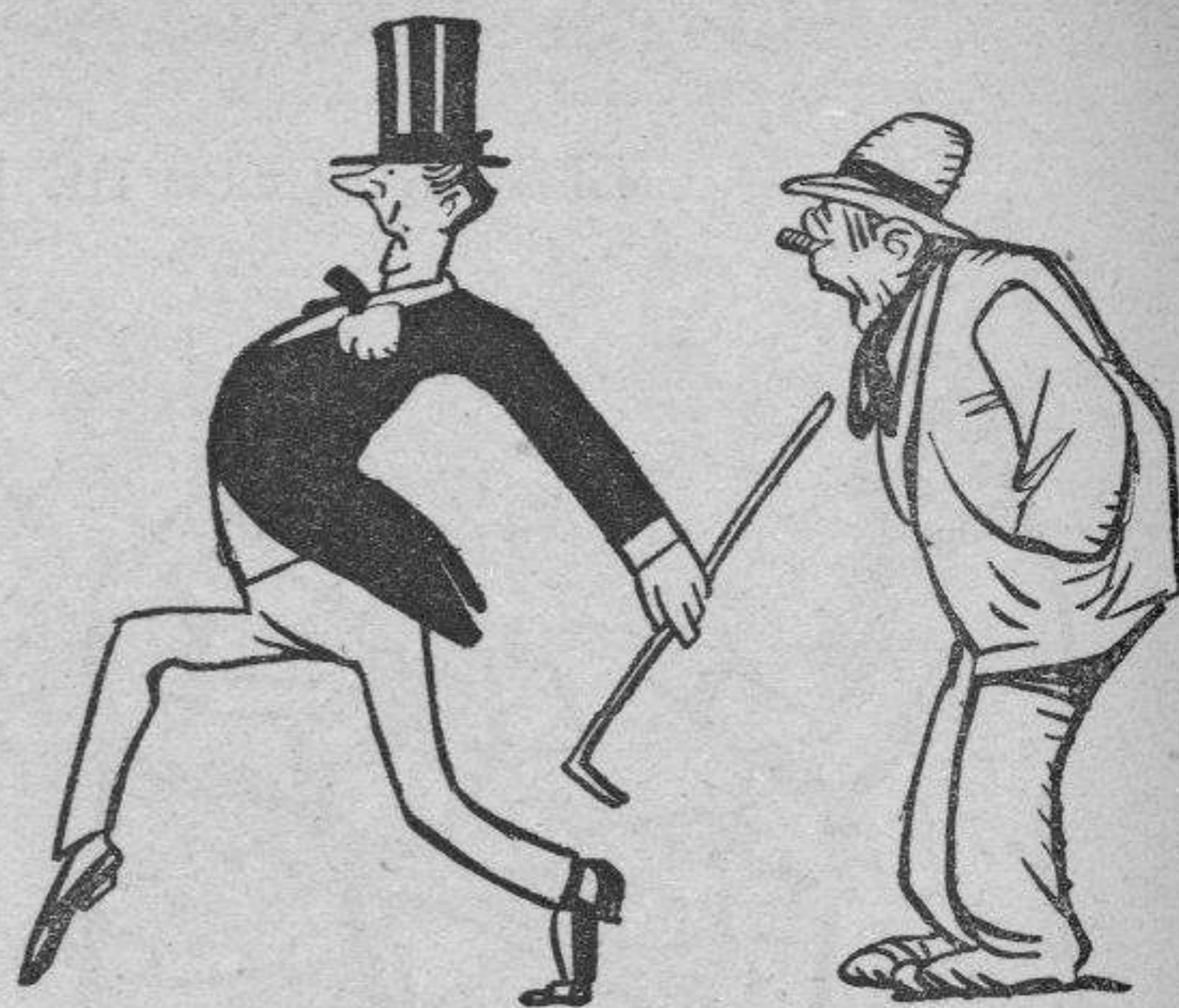

— Pueblo muy fuerte ha de ser
el que haga esta Revista;
con ediciones así
es muy fácil la conquista.

“AFRICA” se publica mensualmente

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

Pasaje Mercader, 4 :: BARCELONA

Pasea con gran donaire
y con elegancia que aterra,
y es que usa **ENOFOSFORINA**
que fabrica Antonio Serra.

ENOFOSFORINA SERRA
Pelayo, 9 **BARCELONA**

MONDIAL HUMOR

Número corrent. . . . . 10 cèntims
Números atrassats. . . . . 20 ,

SUSCRIPCIÓ

Espanya . . . . . 6 pessetes any
Extranger . . . . . 8 francs ,

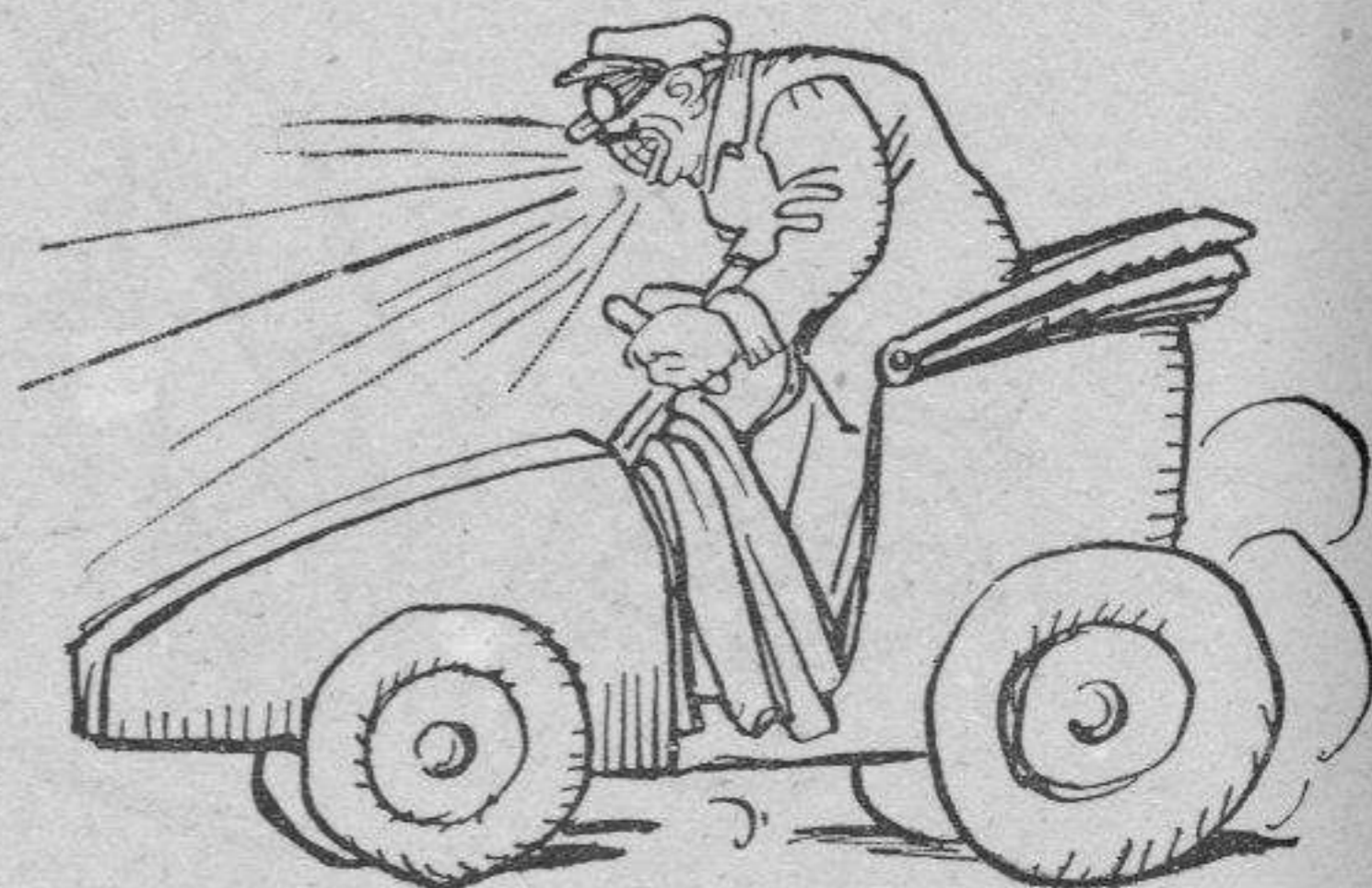
Pagat per anualitats anticipades

Corresponsal a Valencia : Vicents Pastor : Victoria, 11, pral.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Mallorca, 192 :: BARCELONA

El viaja en automóvil
y no necesita farol.
Pues se lava los dientes con **HIGEA**
y le brillan mucho más que el sol.

Boca sana y dientes blancos

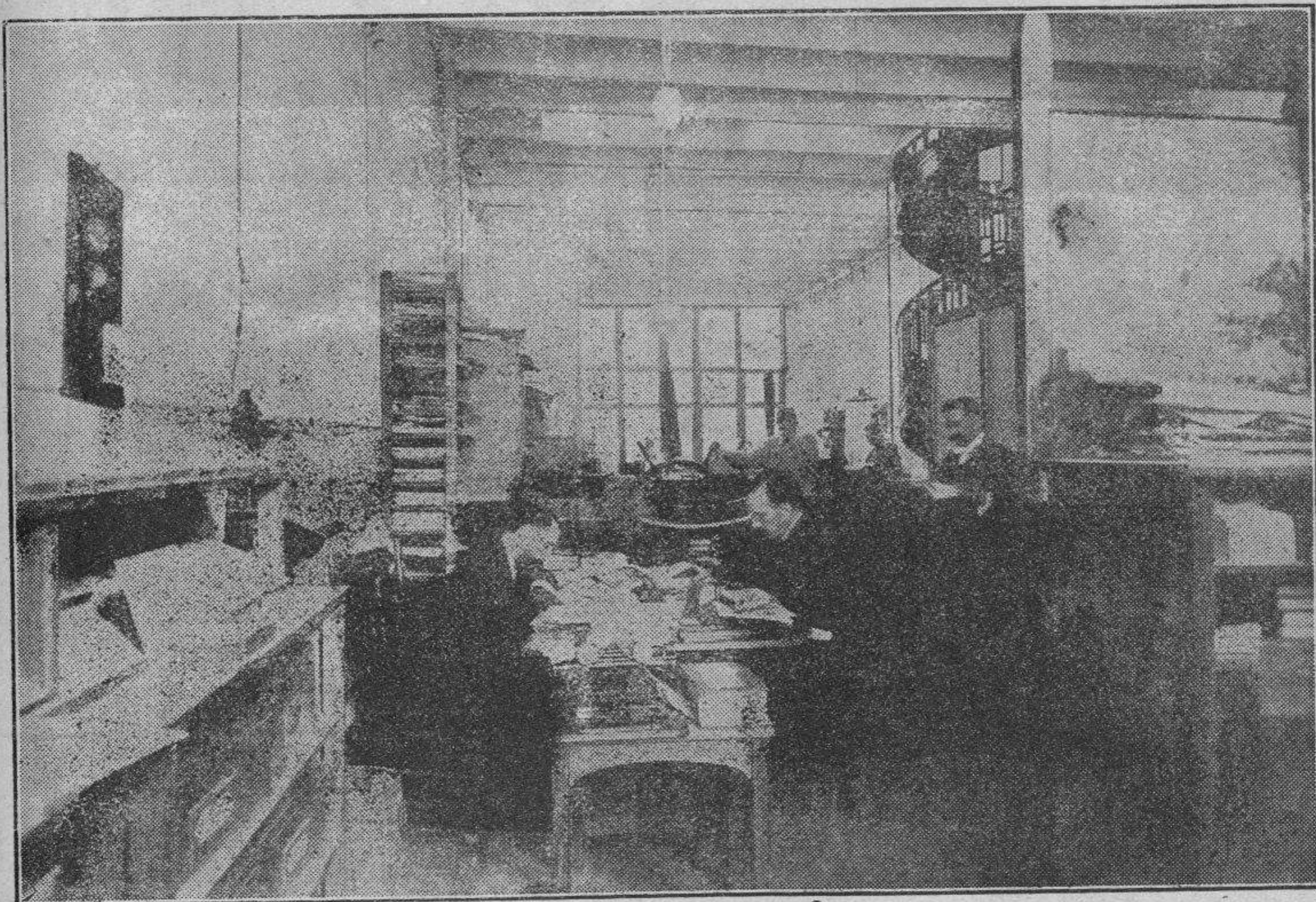

Grans tallers de Gravat

DE LA CASA

BAGUÑÀ I CORNET

Una de les dependències de la casa

Els més perfectes, ràpids i moderns

Els únics a Espanya que graven a màquina per medi de les elèctriques d'imàn
càustic de Berlín

Mallorca, 192 :: BARCELONA :: Teléfon 7452

Les mellors
bicicletes?

SANROMÀ

Balmes, 62
BARCELONA

UN CRIAT OBEDIENT (DRAMA)

— Tingui, Josep; pengi aquestes peres al rebost.

— Que hermoses! Qui es que pot resistir la temptació de menjar-se-les?

— Què he fet, mare de Deu! Per sort, encara'm queda una corda i un clau per escapar-me de la deshonra.

— I ara! Què fa aquí, d'aquesta manera?
— La senyora m'ha manat que pengés les peres...
— I què?...
— Que les tinc dintre la panxa.

MONDIAL HUMOR